قد نزل فی لیلة الّتی فیها استشهدت انفس معدودات فی حبّ اللّه مالک الاسمآء و الصّفات بالظّلم الّذی ما رأت شبهه اعین الممکنات و من یقرئه یحشره اللّه مع المقرّبین فی الجنّة المأوی و یتجلّی علیه بانوار اسمه العلیّ الاعلی و انّه لهو الفعّال علی ما یشآء و انّه لهو العزیز الکریم

بسم اللّه الکافی الغفور الرّحیم

سبحانک اللّهمّ یا الهی تری ما عجزت السن ما سوبک عن ذکره و تشهد ما تکلکل عن بیانه غیرک بحیث تموّجت بحور الابتلآء و تهیّجت ارياح القضآء و تمطر من السّحاب سهام الافتتان و من سمآء القدر رماح الامتحان ای ربّ تری عبادک الّذین آمنوا بک و بآیاتک کیف وقعوا بین مخالیب اعدائک و سدّوا علی وجوههم ابواب الرّخآء و ترکوهم فی هذا الحصن الّذی منع عنه الرّاحة و الرّجآء و ورد علیهم فی سبیلک ما لا ورد علی احد من قبل و یشهد بذلک سکّان العرش و الثّری و اهل ملأ الاعلی فیا الهی هؤلآء عباد الّذین انقطعوا عن دیارهم حبّاً لجمالک و اهتزّهم ارياح شوقک الی مقام انقطعوا عن کلّ نسبة فی سبیلک و حاربهم طغاة عبادک من اهل مملکتک و اخرجوهم عن کلّ الدّیار و جعلوهم اساری بایادی الفجرة من عبادک و الکفرة من اشقیآء اهل ارضک الی ان ادخلوهم فی هذا المقام الّذی لن یوجد اردأ منه فی مملکتک و اخذتهم البلایا علی شأن یبکی السّحاب علیهم و ینوح الرّعد لقضایا الّتی مسّتهم فی حبّک و رضاک و انت تعلم یا الهی لم یکن فی ارضک من ینسب الیک الّا هؤلآء الّذین استشهد منهم عدّة و بقی عدّة اخری ولو انّ یا الهی لمثلنا لا یلیق ان تنسب انفسنا الی نفسک لانّ الخطایا و الغفلة عن امرک منعتنا عن الورود فی لجّة بحر احدیّتک و التّسبّح فی غمرات عزّ رحمتک ولکن یا الهی یشهد السننا و قلوبنا و جوارحنا بانّ رحمتک احاطت کلّ الاشیآء و رأفتک سبقت من فی الارض و السّمآء اسئلک باسمک الاعظم الّذی به انقلبت الکائنات و اهتزّت الموجودات ان تنزل من سحاب رحمتک ما یطهّر هؤلآء عن کلّ بلآء و مکروه ثمّ اصعدهم الی مقام لا یشغلهم البلایا عن بدایع ذکرک و لا الرّزایا عن التّوجّه الی ساحة عزّ احدیّتک فوعزّتک یا محبوب البهآء و مقصود البهآء انّی بنفسی اقول فی کلّ الاحیان یا لیت تقرّبت الیک فی یوم قبل هذا ولکن لمّا اسمع ضجیج المخلصین من بریّتک و المقرّبین من عبادک الّذین ما اتّخذوا لانفسهم ولیّاً الّا انت و لا ملجأ الّا انت ثمّ اختاروا فی سبیلک لانفسهم ما لا اختاره احد عند ظهور مظاهر عزّ احدیّتک و مطالع قدس ربوبیّتک لذا یحزن قلبی و یکدّر فؤادی و انادیک بقدرتک الّتی احاطت کلّ الوجود من الغیب و الشّهود بان تحفظهم عن کلّ ما یکره رضاک و هذا لا لانفسهم بل لیبقی بهم اسمک بین عبادک و ذکرک فی بلادک و انّک تعلم یا الهی بانّ کلّ العباد قد اعرضوا عنک و قاموا بالمحاربة علی نفسک و لیس لک عباد لیطیعوک الّا هؤلآء و الّذین آمنوا بظهورک الّذی به انقلبت الوجود و اضطربت النّفوس و تبلبلت الرّقود فیا الهی انت الکریم ذو الفضل العظیم فانزل علیهم ما یطمئنّ به قلوبهم و تسکن نفوسهم و تجدّد ارواحهم و تطیب اجسادهم انّک انت مولهم و مولی العالمین و الحمد للّه ربّ العالمین

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۲ اکتبر ۲۰۲۴، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر